

Den smalle bog

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 4. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

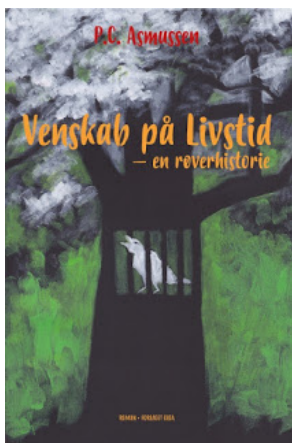
Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Kærlighedens gerninger

"På en særdeles velfortalt og underholdende måde bliver vi præsenteret for kollektivet Sall, Majgården, socialpædagogiske eksperimenter..."

Slå op i Den smalle bog

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og bringer desuden klassikerlæsninger, fra 1. jan. 2019 klummen En litterær refleksion, samt skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Flere indlæg fra Den smalle bog

- Afstanden mellem en engel og et lig
Bjørn Thomsen Slagger
Forlaget Fuglekøjen
2016 107 sider, 149 kr.
Af Jakob Brønnum Jeg har været igennem flere faser i min læsning af ...
- De døde kan høre, at man tænker på dem
Julia Werup Ensomme
mænds død Det poetiske
bureaus forlag, 150 kr.
Af Søren E.
Kristoffersen At skrive om et værk er en form for psyko...
- LYKKE-PER
Lykke-Per som
tidsbillede af Danmark
Klassikerlæsning.
Henrik Pontoppidan:
"Lykke-Per", 1904/05.
Bille August kommer i
disse dage med en TV-serie og
biografilm, der er b...

fredag den 8. november 2019

Jeg vil gerne tildeles ridderkorset for min eminente anmelderkunst

Jesus Almodovar:

Jeg vil gerne tildeles ridderkorset for min eminente elskovskunst

illustrator: Arne Rongsted Jensen

Baggaardsbaroner, 2019

44 sider, illustreret

Kan bl.a. fås her: <https://baggaardsbaroner.com/collections/boger>

Af Søren Elkjær Kristoffersen

Jesus! Dette er en bog, jeg må skrive om, ingen tvivl i mit sind. Andre mennesker skal også have glæde af den, - vel en af de bedste grunde, jeg kender, til at skrive en anmeldelse, for jeg skriver kun om bøger, jeg faktisk kan lide, som inspirerer mig, det andet, det må Lars Bukdahl tage sig af.

Årets bedste titel til en digtsamling må uden nævneværdig konkurrence gå til Jesus Almodovar og forlaget Baggaardsbaroner - Jeg vil gerne tildeles ridderkorset for min eminente elskovskunst hedder den såmænd, denne specielle lille bog, som jeg gerne vil sige noget om. Det specielle ved bogen er måske ikke så meget indholdet, som - selvom det er høj kvalitet - trods alt er, hvad man forventer at finde i en digtsamling. Nej, det specielle er først og fremmest tilblivelsesprocessen (eller historien). Bogen er nemlig sat sammen, opstået, i et indbyrdes samarbejde mellem forfatter og forlag, men mere om det senere. Først til førstehåndsindtryk:

Det er en indtagende lille bog, kvadratisk og praktisk og ganske markant med sin helgule pangfarve. Den minder om en gigantisk post it-blok, hvilket også er meningen, har jeg ladet mig fortælle. Handy og hip, elegant endda, for når man kommer helt tæt på og ser den i det rigtige lys, står den håndskrevne titel med sølv på forsiden. På bagsiden er der kun forlagets logo, deres markante logo, også i sølv, og indtrykket er alt i alt minimalistisk klædelighed. De håndskrevne digte og post it-formatet giver en følelse af fart, af et flydende løb. Det er en bog, man har lyst til at have i hænderne, til at åbne og udforske og i sidste ende eje. Og det er ikke nogen ringe kunst, bevares, at lave en bog, der skiller sig ud, som sollys skiller sig ud fra skyer.

Det er heller ingen tilfældighed, at den er blevet så god. Mange overvejelser ligger bag, det kan man læse om på Facebook, forlagets side, hvor de har uploadet en føljeton om processen bag bogen. I tre dele kommer de ind på de nærmere omstændigheder, alle overvejelserne, de nødvendige omskrivninger osv. Det er sjældent, må man sige, hvis ikke ligefrem enestående, på den måde at blive inviteret ind i et forlags maskinrum - måske endnu et aspekt, endnu et lyskastende område, vi kan attribuere til de små forlags frugtbare oplomstring. Jeg har i al fald aldrig set den slags komme op fra Gyldendals kassemater.

Forlaget er forholdsvis nyt, deres udgivelser går kun nogle år tilbage, de har en hjemmeside (<http://baggaardsbaroner.com/>) + en Facebook-side, som begge er et besøg værd, hvis man vil vide mere om forlaget eller bare tjekke deres vokseværkende bagkatalog ud. Det kan virke anarkistisk, forlaget, overgearret til tider, men er fuldt ud professionelt, når det gælder business, redaktion, grafik, promotion osv. - der er åndrigheder i skæppemål i Baronernes kælder langt under dine fødder nede i den friske humlesaft, hvor ræb fermenterer og omsættes til bøger. Personligt er jeg forundret over, forlaget overhovedet eksisterer, det er en forfriskende, afsindig vind gennem forlagsbranchens korridorer, disse frøede sale og mumificerede kontorer, som stadig har så meget at sige, selvom talen er gaze.

Jesus Almodovar er et ømt pseudonym. Men også varmt, elegant, så sydlandsk i sin klang. En skarp kontrast til den nordiske kulde, som også er at finde på samlingens sider. Men den sydlandske sol føder også skyggeverdener, skyggerne befolker bogen som i en noir-film på vers - om det er anstaltens personer på jagt efter et selv, eller storbyens flanør, der kæmper med skyggerne, kæmper for sit jeg, for en lille plads i solen. Titlen og pseudonymet er en sublim konstruktion, det hænger sammen som frikadeller lavet af blendet ærtehalv. Jeg er faktisk så begejstret for titlen, at jeg var nødt til at genbruge den, om end i en noget bastardiseret udgave. Jeg burde være kommet op med et andet bud, men intet andet nytter, den sætter sig fast som en virus i din udpupte hjerne. Jesus Almodovar, vores plagede fortæller, er måske nok ved at drukne i sit vandholdige indre, men han er ingen kujon, sætter skibe i søen, han er ikke bange for malstrømmen, for han har redningsvest på. Et genkommende billede er en sort cottoncoat, for det er en velklædt

Tre nye norske

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2019 (41)

▼ november (2)

Jeg vil gerne tildeles ridderkorset for min eminen...

Tre nye norske

► oktober (2)

► september (3)

► august (4)

► juli (4)

► juni (5)

► maj (4)

► april (3)

► marts (6)

► februar (4)

► januar (4)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (62)
- dagbøger (1)
- digtsamling (21)
- En litterær refleksion (5)
- essay (3)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (8)
- klassikerlæsning (11)
- kortroman (2)
- kunstbog (4)
- lyrik (3)
- noveller (3)
- prosa (5)
- prosadigt (2)
- roman (13)

Sidevisninger i alt

99,710

psykisk syg, der møder os i bogen. En rystet gentleman med de bedste intentioner, som aldrig ville gøre andre end sig selv fortræd. Gode manuskripter om psykisk sygdom er lidt af en sjældenhed, har jeg erfaret, men det kan gøres overbevisende, som denne bog bevidner.

Bogen består af to manuskripter, ført sammen, skrevet sammen på sømlos manér. Man mærker ikke, der er tale om to selvstændige digtsamlinger, for læseoplevelsen er høj som en blandingsbrugers rus. Det ene manuskript er skrevet fra den indlagtes synsvinkel, fra anstaltens tåger, depotmedicinens grænseland. Det er råt i sit væsen og det starter sådan her:

"DET ER SOMMEREN 2013
JEG ER INDLAGT PÅ PSYKIATRISK HOSPITAL
PÅ AFDELING 13, B.1. SMAGER LUFTEN SOM ET BRUGT KONDOM
JEG SIDDER I ATRIUMGÅRDEN
DE ANDRE PATIENTER GÅR I CIRKLER
EN SMØG FINDES FREM FRA PAKKEN
JEG VIL GERNE HJEM"

Det er tydeligt placeret, vi har dato og stedsangivelse, vi får også mange andre oplysninger løbende i digtene, der vidner om erfaring, personlig sandsynligvis. Det er en makaber, brutal, men også humoristisk fortælling, som langsomt forvandler sig til en kærlighedsaffære, bliver mere seriøs, mere fokuseret på noget, der kunne minde om frølse, en forløsning gennem kærligheden, eller sådan læser

jeg det. Derimod er det andet manuskript langt mere minimalistisk, mere abstrakt i sin stil, ikke så fokuseret på narrativ. Det indleder bogen med dette lille digt:

"LYS KASTER MED FORMATIONER
SKYGGER ER LEVENDE ORGANISMER
JEG TROR IKKE JEG KAN BEFRIES
EN AFSTAND TAGER FORM
ET VI SØGER MOD LYSETS AFGRÆNSNING
ET HELT ANDET JEG SER SKYGGER"

Når man læser digtene fra det andet manuskript, de mere abstrakte og lakoniske, får man indtrykket af et digter-jeg, som konstant må kæmpe for at holde skyggerne på afstand, finde nærheden i alting og lyset fra tosomheden. "AFSTAND", "AFGRÆNSNING" og "INDSKRÆNKNING" er ord, som går igen. Det er troper, der nok må forstås som negative markører, men alligevel er det ikke helt så simpelt som det, for de blandes i digtene med positive markører, ord som "HARMONI" og "OMFAVNELSE", og alt i alt er helhedsindtrykket en dans mellem legemer, en lysfænomenernes tango. Digter-jeget og den verden, han skaber, er i en styrkekamp, en jakobskamp med hverdagsseksistensen, eller hvad man nu ønsker at kalde det. Men styrke og svaghed transcenderes også i bogen, bliver noget andet, noget udenfor, et mere holistisk billede tegner sig. Læs fx dette lille digt:

"ET HELT ANDET LYS
EN HELT ANDEN AFSTAND
JEG KASTER LYSET FRA MIT LEGEME
FORMINDSKES"

Digtene selv, altså digterens skaben, er måske det bedste eksempel på en svaghed, der bliver styrke eller den anden vej rundt. Dét at digte er et herkulesarbejde for skrøbelige sind; det er som tissemyren, der rask væk bærer mange gange sin egen vægt, og vores gentleman-digter bærer sandelig sin vægt. Men han synes også at stræbe efter at komme af med dødvægten, leve det gode liv, der er levemand over ham - kunsten og kærligheden, livet og vinen - ikke ekstravagance som sådan, ikke en penthouselejlighed, for som han skriver, erfarer han, at "EN TOVÆRELSE OGSÅ KAN HAVE SIN BERETTIGELSE". En af hverdagens helte - er det ikke dét, man siger? En behersket hverdagshelt, som bare prøver at redde sig selv. Men han sætter ikke sit lys under en skæppe, han lader ikke sygdommens åg tvinge ham ind i destruktionen, selvom det er et skyggerige, han befærdet, som en anden tids Orfeus, og som ham vrister han kærligheden ud af mørkets hænder. Sådan beskriver han det selv i en strofe fra et af digtene:

"JEG VIL GERNE INDORDNE MIG
KONVERSERE MED DANNEDE MENNESKER
OG BIBEHOLDE MIT JEG"

Det hverdagslige og det foruroligende blandes i bogen på en måde, Freud kunne bifalde. På usikker grund i et velkendt landskab, det er følelsen, jeg sidder tilbage med efter gentagne læsninger. Den underliggende dualisme i bogen gør mig svimmel, der er mange modsætninger, mange konflikter, som bliver sat op mod hinanden: lys og skygge især, som jeg har været inde på, men også gentleman og patient er et genkommende begrebspar, om end det muligvis er noget, jeg læser ind i værket, og ikke som sådan er noget, forfatteren ekspliciterer. Den vigtigste trope er dog det gule lys, ikke mindst, fordi den er gennemgående for bogen. Det citrongule omslag er inspireret af denne, og giver i samråd med indholdet en organisk vibe. Farven gul er en primærfarve, den er markant, springer i øjnene og forbindes normalt med positive ting, fx

kreativitet, inspiration og solopgange. Men den er ikke udpræget positiv, kan også forbindes med stilstand og forrådnelse, og gult lys er normalt ikke så behageligt for øjnene. Alt i alt læser jeg dog samlingen som en håbefuld affære, og fortolker det gule lys som et billede på håb. Håbet derude - i en verden som må skinne for at oplyse galskaben. Det er sådan, jeg forstår hans brug af farven gul. Som et ur-skrig mod himlen, et håb i mørkets hjerte, "UNDFANGELSE I LYSKEGLER", som han skriver et sted.

Jesus Almodovár er en æstetisk digter. Og hans bog, hans digtsamling er en ublandet fornøjelse. Ikke mindst, fordi bogen er et lille solsystem. Alt fra det ydre til det indre er forbundet af kræfter, indbyrdes afhængige, men også i konflikt. Ligesom digter-jeget trækkes læseren i forskellige retninger, men holdes i sidste ende fast af værkets tyngde. Altså et rigtigt solsystem, et levende væsen.

Indsendt af Jakob Brønnum

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Kommenter som: Google-konto ▾

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)

Rejser tema. Leveret af [Blogger](#).